

telepensjonisten

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund

Nr. 1/10 - 36. årgang

God påske!

Fysisk aktivitet gir
Glede og velvære s. 6

Nyslått telepensjonist s. 8

30-års jubileum i Kristiansund s. 12

REDAKTØRENS SPALTE

For en tid tilbake overhørte jeg deler av en samtale mellom to godt voksne damer som møttes i en dagligvareforretning. Det var tydelig at disse to var godt kjente, men at de ikke hadde hørt fra hverandre på lang tid. Slik forløp innledningen til møtet mellom de to: "Nå er det jammen lenge siden jeg har sett deg eller hørt fra deg", sier den ene. "Ja, det har du rett i, men du finner meg jo på Facebook, der har jeg kontakt med mange, der skulle du også bli min venn", svarer den andre. Den første ser noe usikkert på den andre, og svarer: "Hva er Facebook?"

Det videre forløp av samtalen ble ikke overhørt av meg, men det jeg hadde overhørt ga meg noe å tenke på. Er vi virkelig kommet så langt at vennskap bare kan foregå innenfor den teknologiske verden? Er det snart slutt på den menneskelige kontakt?

Dette er bare et enkelt eksempel på hvordan samfunnet utvikler seg i retning av "umenneskeligjering". På stadig flere områder blir kontakten mellom mennesker valgt bort. Ta for eksempel ditt forhold til banken. Der du før møtte mennesker bak en skranke, må du nå betjene deg selv gjennom nettbank eller tebank. Vi trenger ikke å gå lenger enn til "vår egen" etat Telenor. Hvor kan du henvende deg

for å treffe et levende menneske hvor du kan framlegge din sak. Nei, det må skje gjennom "telefoniske irrganger".

Du treffer fortsatt mennesker dersom du går i en forretning, men også her er det en utvikling på gang. Netthandel øker i omfang. Om ikke lenge vil det bli helt naturlig å sitte hjemme foran PC-en og bestille alt du har behov for.

Jeg trives med at det fortsatt sitter noen kassadamer/-herrer i dagligvarebutikken. Det er ikke mye jeg snakker med dem, men de sier i alle fall "hei" og "ha det bra". Det viser at det fortsatt er mulig å snakke med mennesker i vårt samfunn. Men hvor lenge vil det gå før også disse er borte?

En klok mann har en gang sagt at "skal man kunne forutse utviklingen, må man være spåmann". Jeg mener at dersom man skal kunne forstå den teknologiske utvikling, er det ikke engang nok å kunne spå.

**God påske ønskes jeg alle lesere
og medlemmer av
Telepensjonistenes Landsforbund.**

Innhold:

Redaktørens spalte	s. 2	30-årsjubileum i Kristiansund	s. 12
Lederen har ordet	s. 3	Vervekampanjen er i gang	s. 14
Pappas hjemkomst	s. 4	Vi vil ha din historie	s. 15
Hustavle for pensjonister	s. 5	Dekkooperasjon som	
Vet du at	s. 5	forsikringsinspektør	s. 16
Fysisk aktivitet gir		Landsstyret presentasjon	s. 17
glede og velvære	s. 6	Foreningsnummer og adresser	s. 18
Regiondirektør Alf Ivar Nilsen		Julekaffe på telemuseet i Tromsø	s. 19
nyslått telepensjonist	s. 8	Landsstyret	s. 19
50-års jubileum i Trondheim	s. 10	Program våren 2010	
Sofustanker	s. 11	Norsk Telemuseum	s. 20

Neste nummer av bladet kommer ut i midten av oktober. Frist for innsending av stoff er **12. mai 2010**. Redaktøren forbeholder seg retten til nedkorting av innlegg.

Forsidebildet:

Lederen har ordet

I høst kom det en innstilling fra et offentlig utvalg som hadde fått i oppdrag å utarbeide forslag til en ny og helhetlig lov mot diskriminering. Utvalget la fram forslag til en lov som skulle fange opp ulike former for diskriminering som blant annet kjønn, etnisitet, funksjonsnedsettelse, religion og alder. Når det gjelder diskriminering på grunn av alder, sies det imidlertid at det bare skal gjelde i arbeidsforhold.

Etter utvalgets mening vil det oftere være saklig å forskjellsbehandle på grunn av alder enn det som gjelder for de andre grunnlagene.

Et generelt forbud mot en hver form for forskjellsbehandling basert på alder, er selvsagt ikke uproblematisk. Vi har flere bestemmelser i dag som er knyttet til alder. Dette gjelder for eksempel aldersgrenser for barn og unge. Det vil ikke være lett eller rimelig å ta bort disse. Men, er det et godt argument for at eldre ikke skal få den beskyttelse som forbud mot diskriminering på grunn av alder gir?

Samtidig som de foreslår å knytte retten til beskyttelse mot aldersdiskriminering til arbeidslivet, sier utvalget at aldersdiskriminering ikke er mer akseptabelt enn annen diskriminering.

Utvalgets argumentasjon gjør at det er vanskelig å se at de har hatt en konsistent og prinsipiell tilnærming til spørsmålet om diskriminering på grunn av alder. Ut fra argumentasjonen sitter en igjen med inntrykk av at de har vært mest opptatt av de praktiske problem som et forbud vil kunne medføre, samt frykt for å utfordre etablert praksis innenfor for eksempel helsesektoren og forsikringsbransjen.

Utvalget synes ikke å ha reflektert over at eksplisitt å skrive inn lovteksten at forbudet mot aldersdiskriminering bare skal gjelde i arbeidsforhold, faktisk kan virke som en godtar annen form for aldersdiskriminering. Urimeligheten i dette kommer enda tydeligere fram om vi nytter begrepet "usaklig forskjellsbehandling" i stedet for "diskriminering" slik et mindretall i utvalget foreslår.

Jeg kan vanskelig se at det bør være problematisk å si at eldre ikke skal utsettes for usaklig forskjellsbehandling på grunn av alder.

Diskriminering overfor eldre er ikke noe ukjent fenomen. Både innenfor helsesektoren og innenfor forsikringsbransjen forekommer dette. Det kan synes som om at helsesektoren og forsikringsbransjen i stedet for å forholde seg til den enkeltes helsesituasjon, nytter aldersgrenser som en lettvinnt måte å skille klienter/kunder på. Innenfor de politiske organer er det tendenser til å utelukke eldre når det gjelder ulike verv. Dette gjelder også på andre områder nettopp for å unngå, og for å tilrettelegge for at eldre skal kunne delta fullt ut i samfunnslivet, er lovforslaget om beskyttelse mot diskriminering viktig. For eksempel er det i lovforslaget utarbeidet bestemmelser som krever universell utforming og individuell tilrettelegging slik at enkelte grupper ikke diskrimineres. Dette er viktige bestemmelser for eldre. I alt for stor grad støtes eldre ut og hindres i å delta i samfunnslivet på grunn av ulike hinder, for eksempel når det gjelder IKT.

Etter innspill blant annet fra vårt landsstyre har NPF/SAKO protestert mot utvalgets forslag. Det skal bli spennende å se hva Regjeringen kommer til når de legger saken fram for Stortinget.

PAPPAS HJEMKOMST

To små øyne mot en rute.
To små ben som tripper spent.
To små armer lagt i knute,
der hun venter titt og sent.

To små hender som må knytte
to små sko med hvite bånd.
To små ører som vil lytte
om de nå kan høre ham.

To små lepper som beveges.
To små eplerøde kinn.
Lite ansikt som forleges
når hun ser ham komme inn.

Reservert og litt beskjeden,
titter hun imot ham opp.
Men med ett hun kjenner gleden,
trykker seg imot hans kropp.

Hun har ventet veldig lenge,
piken med de røde kinn.
Nå kan ingenting fortrenge
gleden ut av hennes sinn.

Endelig har pappa kommet.
"Mamma, se hvor glad jeg er".
Hennes glede fyller rommet,
mens hun i hans armer er.

Wildensky

HUSTAVLE FOR PENSJONISTER

Kari og Ola Nordmann fradømmes herved sitt arbeid, sine fulle inntektsmuligheter, sin sosiale status og sin medinnflytelse – alt for å ha fylt 67 år og derved trådt inn i pensjonistenes rekker.

De kunnskaper og ferdigheter dere til i dag har besittet og ivaretatt, anses ikke lenger å være av verdi for samfunnet, men ivaretas nå av yngre personer. Skulle dere likevel komme til å uttale dere om noe dere vet og kan noe om, vil dere møte likegyldighet. Dere anses nå for ikke å være oppdaterte eller særlig interessante.

Dere fradømmes i dag deres identitet som håndverker, sjømann, akademiker etc. og skal fra nå av tilhøre en gruppe der hver og en har samme behov og de samme interesser. Disse vil bli forkynt for dere av yngre personer.

Deres følelsesliv skal nå opphøre, da det anses som uanstendig at eldre mennesker har behov for intim kontakt. Samfunnet blander seg ikke i deres søken etter et meningsfylt liv, så lenge dere holder dere unna alt som gir status, makt, innflytelse eller som krever kvalifisert arbeid, og ikke er til fortrengsel for yngre personer.

Forvaltningsretten over egen eiendom har dere inntil en av dere dør. Fra da av har dere ikke lov til å gi bort gaver som står i misforhold til boets midler.

Skulle dere ønske å spe på økonomien med egen innsats, er det sterke begrensninger på hvor mye dere får lov til å tjene før pensjonen blir redusert. Dere kan gå på hobbykurs eller yte omsorg for den dere måtte ønske, så lenge arbeidet ikke gir status, blir skikkelig betalt eller verdsatt.

Dere skal også vite at det finnes ingen sinte, sure eller kravstore eldre, bare snille, lavmælte og takknemlige.

Denne tilværelsen er livsvarig, det vil si 25 til 30 år fra i dag.

**ÅRENE GÅR
MEN JEG FØLER
JEG HAR SAMME KRAV
TIL LIVET SOM FØR
VIL HA SAMME KVALITET
LENGSEL - RESPEKT
HA FØLELSER OG DRØMMER
TROSS RYNKER OG GRÅ HÅR
JEG ER DA LIKEDAN - INNVEDIG**

Mary

VET DU AT

- ✓ Mer enn 850 000 voksne nordmenn er aleneboere.
- ✓ Dette utgjør ca. 38,5 % av alle voksne.
- ✓ 60 % av alle over 67 år bor alene.
- ✓ Blant de enslige over 67 år er det tre ganger så mange kvinner som menn
- ✓ Ca. 144 000 personer over 50 år har aldri vært gift.
- ✓ Ca. 60 % av de ugifte er menn.
- ✓ Det er 250 000 enker og enkemenn her i landet.
- ✓ Flest aleneboere bor i Oslo. Der bor nærmere 30 % av innbyggerne alene.
- ✓ Ca. 220 000 personer over 50 år er skilt.
- ✓ Det er flere skilte kvinner enn menn over 50 år.

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Fysisk aktivitet gir

Glede og velvære

Jo mer voksen, desto viktigere er det å holde kroppen i trim. Dette har seniorenne på Rykkinn i Bærum tatt til etterretning.

To ganger i uka, mandag og fredag møtes om lag 30 seniorer i alderen 65 til 89 år til fysisk trening på Spenst i Rykkinn, under ledelse av telepensjonisten Asle Pedersen.

Mandag starter treningen med 30 minutter i sykkelsalen. Her trenes det såkalt spinning (innesykling til musikk). Asle benytter seg av gode gamle låter, fortrinnsvis 50-60talls musikk. Først kjøres oppvarming med litt tøyning av overkroppen, deretter følger to jobbperioder hvor det ved hjelp av musikken simuleres både slette, bakke samt noen tempodrag. Hver enkelt regulerer belastninger etter treningsgrunnlag og dagsform, men prøver alltid å gi litt ekstra.

Etter sykkeløktta bærer det rett i sal for styrketrening, dette også til musikk av

god gammel årgang. Her trenes det styrketrening av hele kroppen, både med kroppen, vekter og strikk som belastning. Treningsøkten avsluttes med en god tøyningssøkt for hele kroppen.

Fredag møtes atter alle til en kondisjonsøkt. Nå kjøres det en hel time i sykkelsalen til gode gamle låter, men også film hvor man følger en gjeng syklist. Denne dagen skal det være sikkert at svetten siler og pulsen går høyt, men med glimt i øyet.

To av de faste traverne er Kari Garthus og Astri Vellan som begge har, eller har hatt et forhold til Telenor.

Kari startet sin yrkeskarriere på rikstelefonen i 1957. Etter tre år på "Riksen" i Kongens gate i Oslo, ble utferdstrangen for stor, hun dro over til USA. Vel hjemme igjen har hun resten av sitt yrkesaktive liv jobbet på sentralbord og avsluttet som pensjonist i Wilhelmsens rederi.

Astri har en sønn som jobber for Tele-

nor i India, nærmere bestemt New Delhi. Der jobber han med utbygging av mobiltelefonnettet.

På spørsmål om hvordan de trives på seniortreningen, er det ikke måte på godord: Veldig godt miljø og kjempeflink og hyggelig instruktør. De synes også treningen er veldig godt lagt opp mot seniorer og med gode øvelser for godt voksne. Dagen hvor det kombineres spinning og styrketrening av hele kroppen liker de spesielt godt. I starten trodde de ikke de skulle like spinning, men der tok de feil, og anbefaler det på det sterkeste som fin kondisjonstrening for godt voksne.

Vi ønsker Kari og Astri lykke til med treningen. De har enda mange år igjen før de tar igjen eldstemann på spinningen som er 89 år.

Fysisk trening er den beste medisin for både kropp og sinn og anbefales til alle, ikke minst til pensjonister.

Seniorene i styrkesalen.

*Instruktør Asle i
spinningsalen*

Astri og Kari

REGIONDIREKTØR ALF IVAR NILSEN –

NYSLÅTT TELEPENSJONIST

31. desember 2009 sa regiondirektør Alf Nilsen i Trondheim takk for seg etter 39 år i Telenor. Han slutter etter å ha vært med på en fantastisk utvikling av Telenor siden han ble ansatt i januar 1971. Telekomutviklingen i Norge har vært som en Science fiction opplevelse, sier han. Trondheim har vært hjemstedet i det meste av hans yrkesliv. De siste 18 årene har han hatt ledende administrative stillinger.

Alf Nilsen kom til Telenor i 1971 som fersk sivilingeniør fra NTH i Trondheim. På den tiden rekrutterte Televerket unge sivilingeniører med tanke på fremtidig teknologi. Det var en bevisst satsing på modernisering og forbedring av telenettet. Da var det ennå lange ventelister for å få telefon. Alf var blant de sentrale personene i faggruppen som planla og gjennomførte byggingen av det digitale telefonnettet vi har i dag.

- Vi var et team som laget spesifikasjoner for tilbud på kjøp av nye analoge datastyrte telefonsentraler fra leverandørene STK og LM.Ericsson, forteller han. Ca 10 år senere startet arbeidet med planene for et nytt digitalt telenett. INDIG-prosjektet (Innføring av digitale sentraler) ble satt i gang i 1982. Den faggruppa arbeidet bl.a. med å standardisere et nytt system (S7) for hvordan sentralene skulle kommunisere i det digitale nettet. Det var grunnlaget for å kunne tilby abonnentene digitale tjenester gjennom ISDN. Det var et stort prosjekt. Spesifikasjonene fylte 50 bind med "oppskrifter" og krav til sentralenes funksjonalitet og til driftssystemet.

I 1983 ble det inngått kontrakt med leverandøren (STK/ITT) om kjøp av de første digitale telefonsentralene, - System 12. Norge ble et av de første landene som tok i bruk digitale abonnentsentraler med ISDN grensesnitt, og det i stor skala.

I 1984 dro Alf Nilsen sammen en gruppe på 15 ingeniører og sivilingeniører til Belgia for å være med på design, opplæring og uttesting av det nye sentralkonseptet. De fleste hadde med seg familien. Koner og 12 barn i skolepliktig alder fulgte med. En norsk lærerinne (Randi Aursand), sørget for at barna fikk en fullverdig skolegang under oppholdet. Denne gruppa ble godt sveiset sammen i løpet av oppholdet i Belgia, og alt arbeidet som fulgte etterpå med planlegging, mottaks kontroll og idriftsetting. I 2009 samlet alle som var med seg til gjenforening i Antwerpen for å feire 25-års jubileum. Da var de økt til ca 100 personer med barn og barnebarn. -Det treffet var en stor opplevelse for alle, beretter Alf.

- Vi jobbet mot et felles mål: Å fulldigitalisere landet i løpet av 11 år. Det gikk, takket være basisgjengen fra Belgia, og alle de andre medarbeiderne rundt om i Telenor. Driften av sentraler og nett endret seg fra lokal drift i den enkelte sentral, til sentralisert drift basert på terminaler i et fåtall driftsentra. En sentralisering av driften var nødvendig for å kunne drive effektivt.

Fredag 13. juni i 1986 ble den aller første System-12 sentralen satt i drift i Trondheim. 11 år senere var hele Norge fulldigitalisert med S12 fra Alcatel og AXE sentraler fra LM.Ericsson. Alf Nilsen var aktivt med på hele denne lange prosessen.

I 1992 kom den store omorganiseringen i Telenor. Alf overtok etter Odd Lohne som distriktdirektør i Midt Norge. Da omstillingsprosessen var fullført i 1995, var 31 teleområder og 7 regioner lagt ned og erstattet av Divisjoner styrt fra Fornebu. Divisjonene fikk gjennomgående landsdekkende ansvar for sine fagområder. 5000

årsverk var da forsvunnet fra Telenor. Det var gevinsten av blant annet å ha bygd ut et topp moderne telenett.

Det var en stor omstillingsprosess. Alf mener at Tormod Hermansen var en urkraft og foregangsmann for en nødvendig effektivisering og en ny forretningsprofil for bedriften. - Internasjonaliseringen av Telenor har vært en suksess. Å lykkes hjemme er forutsetningen for å lykkes ute, hevder han.

- Tyholt og Trondheimsmiljøet ble 'min greie'. Jeg måtte finne balansepunktet mellom å bo der og være på Fornebu. Samtidig har det vært viktig å ta vare på og å sikre den betydelige kompetansen som befinner seg i Telenor-miljøene også utenfor Fornebu.

Alf fikk stilling som tyngdepunktleder i Trondheim. Tyngdepunktene ble opprinnelig etablert for å sikre at de regionale enhetene fungerte utad som en helhetlig del av Telenor. Regiondelen skulle ikke fremstå som fragmenterte divisjoner av "silotenkende".

- Det var meget utfordrende og belastende å være med på de store nedbemanningene og ha ansvar for å omplassere folk. Etter å ha hatt slikt ansvar i ca. 15 år, følte jeg at jeg hadde tatt min andel av den type belastninger. Siden da har jeg bare jobbet med prosjekter og ledelsesstøtte. Stort sett fikk de berørte bra kompensasjon fra bedriften. Alf tror ikke noen er bitter på han for nedbemanningen. Han understreker at det var helt nødvendige omstillinger som ble gjennomført. - Men selv om man er bevisst nødvendigheten av å gjennomføre omstillinger, kan det samtidig være en stor belastning å sitte med slikt ansvar. Jeg er glad i mennesker, og det gjør meg ondt hvis folk ikke har det bra. Alf Nilsen er trygg på seg sjøl og ydmyk overfor det meste. Han har vært bevisst på sin rolle som person og sin funksjon i telenorsystemet. - Vi må være den vi er, og ha bakkekontakt, slår han fast.

Alf mener det er lite båtstenkning i dagens Telenor. Samarbeid på tvers er suksessfaktoren. Det er en holdning som gir energi, evne og vilje til å nå resultater gjennom fellesskap og samhandling.

Det blir ingen overgangsordning når han nå slutter. -Det er enten full fart eller full stopp, sier han. -Verden går ikke under fordi om jeg slutter. Det er flinke folk i Telenor. Seniorer har kunnskap og erfaringer som kan bidra til utvikling av nye talenter. Kanskje kunne det være en rolle for meg å være mentor for nye lederemner og hjelpe folk til å utvikle seg, yte og trives i jobben sin?

-Som førtidspensjonister starter kona og jeg nå på en 52 ukers årlig ferie. Nå kan vi gjøre det vi har lyst til. Barn og barnebarn bor nært oss i Trondheim, og i Oslo. Vi har ei familiehytte på Hitra og et hus i Trondheim som trenger vedlikehold. Det er mange gjøremål som venter oss. Men aller først skal vi ta oss tid til årets Lofotfiske. Jeg kommer fra Svolvær. Det blir 'back to basics' og tida da jeg som 12-åring tjente penger på å skjære torsketunger på kaia i Svolvær.

-Jeg vil nok savne det gode og dyktige miljøet i Telenor. For en teknologibedrift som er et lokomotiv i en konkurranseintensiv bransje, kreves stadige endringer og omstillinger. Det føles godt at det ikke lenger er mitt ansvar, avslutter han samtalen med "Telepensionisten".

Jahn Hassel

Alf Nilsen sier farvel til telenormiljøet på Tyholt i Trondheim.

50 - ÅRSJUBILEUM I TRONDHEIM

19. oktober 1959 var vi 21 mer eller mindre stille og beskjedne jenter i 17-19 årsalderen som startet på rikstelefonkurs i Trondheim. Det første møtet med rikstelefonen ble for de fleste av oss en sjokkartet opplevelse. Blinkende lamper, snorer som skulle plasseres i riktig hull, periodeklokker, små regningslapper og nesten 100 damer som snakket i munnen på hverandre i samme rom. Etter første vakt var de fleste av oss enige om at dette kom vi ikke til å orke.

Vi hadde hver vår lærerinne som skulle lære oss opp i praksisperioden før jul. De trøstet og oppmuntret, og etter hvert lærte vi å lukke ørene for all støy utenfra og arbeidsdagen ble ganske spennende.

Etter jul ble det teorikurs med opplæring i blant annet teknikk og telefonreglement, samt noe praksis. Da vi startet på kurs, var det lange ventetider for å få en rikstelefon samtale. Det var ikke så mange tilgjengelige linjer. Vi hadde for eksempel to linjer mellom Trondheim og Vadsø, og den ene delte vi med Oslo hver halve time. Utviklingen har vært enorm. Det var flere sentraler på samme linje, stengte stasjoner midt på dagen og budsendinger. Privattelefon var ikke så vanlig. Etter hvert ble flere og flere sentraler automatisert. Et framskritt for samfunnet, men trist for arbeidstakerne som enten måtte flytte eller slutte i jobben. Og nå er vi kommet så langt at alle har hver sin mobiltelefon.

Vi ble en sammensveiset gjeng på kurset og hadde mye moro. Da eksamen var vel gjennomført våren 1960, ble noen av oss beordret til andre rikstelefonentraler, men de fleste fikk fortsette i Trondheim. Mange jobbet i Trondheim helt til vi ble pensjonister. Etter hvert som årene gikk ble vi enige om å møtes hver 19. oktober for å kose oss, mimre og spise god mat. Dette har vi gjennomført i mange år, og oppmøtet har vært bra. Ofte 8-10 av oss.

I 1999 feiret vi 40-årsjubileum med omvisning i Telemuseet og middag i Britannia hotell. 16 deltagere fra Tromsø i nord til Bergen i sør. Kjempeartig!

Så kom den store dagen, 50 år siden vi startet i Telegrafverket!

12 damer, noe eldre enn i 1959, men fortsatt like spreke i hodet, tok toget fra Trondheim til Østersund. På toget koste vi oss, snakket om gamle dager, så på gamle bilder og hadde det artig. I Østersund fikk vi en shoppingtur før vi gikk ut og spiste en herlig middag. Dagen etter en ny runde på byen med en tidligere kollega bosatt i Østersund, Gurr, som guide. Etter en sen lunsj var det det tid for retur til Trondheim. Praten på toget dreide seg mye om opplevelser i Telegrafverket/Televerket, morsomme minner og en del nåtid. Vi er ikke gamle fossiler ennå!

Noen foreslo at vi må ta en tur hvert år nå. Litt lenge å vente på neste jubileum for såpass voksne damer, kanskje. Uansett vil vi nok fortsette å møtes hver 19. oktober.

Watt

SOFUSTANKER

Kuldeperioden på nyåret var lang og hard. Forholdet mellom meg og min hulde viv ble også en smule kjølig da hun påpekte opptil flere unnlattelsesynder i vedlikeholdet av vår felles heim. Brannvarsler på soverommet måtte pliktskyldigst monteres i en fei, etter å ha ligget på vent i bokhylla i flere måneder, enda det var årevis siden det hadde luktet svidd der. Fruens strategiske kjøp av charterbilletter før kulda slo til, er blitt et gullkantet papir. Nå teller vi dagene til ettervinterens oppvarmingstur til Gran Canaria for å kvitte oss med vintergikta og vekke nytt liv i kropp og sinn.

Den verste vinterfrosken har sluppet taket. Fruen har alt inndratt nattsokkene og ymter om at ullteppene snart skal i sommeropplag og soveromsvinduet skal over til sommeråpning. Etter iherdige protester og skremming med klimakrise og svineinfluensa, ga hun seg motvillig. Argumentet om at kong Vinter ennå ikke har abdisert, ble utslagsgivende. Saken er at vår personlige termostat er vidt forskjellig. Mens Sofusen får frostrier foran kjøleskapsdøra, er fru en av den heite sorten som trives best i ektesenga med frostrimet vindu, flortynn neglisjé og hutrende nedkjølt ektemake på en armlengdes avstand.

Det står alltid et tog når kvikksølvet synker. Det fikk Oslopendlerne erfare under fimbulvinteren. Det sydet og kokte i kulda på perrongene i og rundt tigerstaden av iltre togpendlere. Fastfrosne tenker, overbelastede kjørelidninger og trekkvogner som ikke tåler kuldetrekk, ga NSB uførtjente vondord. Så slik må det bli når bilfolket stikker av med milliardene til veiutbygging, mens jernbaneskinnene skinner av utslitt kjørestål. Og med et gammelmotodig signalsystem gis det dårlige signaler til de miljøbevisste som lar bilen stå. Sofusen eide en gang en båt, leide et naust og fisket på sin hjemlige fjord. Det endte med havari da båt og motor ble stjålet. Saken ble henlagt etter 14 dager grunnet mangel på bevis. Ja, ja, sukket fru en, saken din har vært henlagt i månedsvis, uten særlig tegn til liv. Så fersk fisk fra eget bruk er en saga blott.

Sykefravær, skoft, sykelønn, misbruk og karensdager ble også heftig diskutert på vårt hjemlige berg mens det sto på som verst i media. Mange skoffer fra jobben av behagelighets-hensyn, hevdet hjemmesjefen. Hun kan så si. Sofusen skoftet oppvasken etter en storslått søndags-

frokost forleden. Fruen ble ikke bare skuffet over skoftet, hun satte inn mottiltak.

Neste søndag var det sedvanlige nennsomt kokte frokostegget erstattet med et ufjelgt speilegg med svidde kanter. Ny giv i heimen, var fruens smule forklaring på mitt spørrende ansikt. Det var et dårlig tegn. Noe var på gang. Jeg ransaket hjernen for mulige forsømmelser. Ikke var det glemt bryllupsdag, ei heller fødselsdag. Og jeg hadde da ryddet rimelig opp etter lørdagskveldens kokkeleringer med blodpudding og stekt flesk? Sko og klær lå også rimelig pent anrettet på dertil foreskrevne plasser. Tenkerynkene i sofuspanna gikk henne ikke hus forbi. Hun lettet på sløret: Du skal vel ikke ta oppvasken i dag heller? Det avklarte saken. Med glad og angstfull røst slo jeg fast at ikke skal jeg skofte arbeidet ved oppvaskkummen, uten at det foreligger feberkurve, sykemelding og attest fra fastlegen. Harmonien i heimen var gjenopprettet.

Karensdager må til for å få ned fraværet, hevder arbeidsgiverne. Hva med damensdager da, foreslo jeg i likestillingens navn. Fruen fnøs over tullpratet. Skulle tatt sykedagen min jeg også, men det er ingen å ta den fra. Det er urettferdig, kommenterte jeg morgenavisens overskrifter. Vi pensjonister har ingen sykedager å ta, ei heller noen å sende egenmelding til. Derfor får vi heller ikke sykepenger om vi blir for ranke til å ta oppvasken og andre hussysler. Slik er det å være alderspensjonist og leve på blåresepter.

Lønnsmessig likestilling for kvinner er hovedkrav i vårens tariffoppgjør. Min kjære hjemmefru erklærte seg enig, mens jeg murret over forslaget. Noen stillinger er jo bedre enn andre, hevdet jeg. Sexidiot, bjeffet hun iltert i salig misforståelse, det er ikke deg det gjelder! Kanskje heller det, enn å bli gjellet, tenkte jeg i mitt stille sinn, og tidde i ren overlevelseskunst.

I næringslivet jobbes det hardt for føda og de ansatte krever rettmessig full betaling også når de ikke jobber, men tar sykedagen sin. Hvorfor ikke gi dem en daglønn ekstra for dagen før de sykemelder seg, som plaster på såret? Landet har sikkert råd til det, slik gass og olje fortsatt flommer.

Det skinner av Telenoret vårt! 174 millioner mobilabonnter i 14 land og vel 13 milliarder i driftoverskudd i finanskrisenes

tid, det skal det ikke kimses av. Det er bare å bøye seg i støvet og ta imot aksjeutbytte på kr. 2,50 og forventet kursstigning. Som vanlig har Baksaasen også i 2009 håvet inn tidenes største overskudd. Og som vanlig kvitterer noret med å fjerne enda flere arbeidsplasser. Opplysningen på Fagernes legges ned. Om lag 60 forskere og produktutviklere på Fornebu og i Trondheim går også med i samme slengen. Det kalles strukturrendring i Forsknings- og utviklingsenheten. I stedet skal utviklingsoppdrag kjøpes hos kinesiske teknologiekspert. Egenkompetansen forvirrer. Det er skummelt på lang sikt.

Vinterolympiaden i Vancouver er akkurat sparket i gang. NRK har annonsert over 500 timer TV-sport. Det er et skrekksenario for Sofusen. Sport i små porsjoner som begersvinging, gasspedaltrykk og forsiktig knebøy for å få opp varmen før sengetid, er akseptabelt. Men olympiade døgnet rundt i to kanaler i 14 dager, er kollektiv straff. De sportsgale blir, om mulig, enda et hakk galere. Det vanker kanskje et par gullmedaljer denne gangen også, men trenger vi 500 timer foran TV-en for å få det med oss? Og hva med Hotell Cæsar, når blir det tid til den?

Det norske språk er i endring. Dialektene hersker media og vanlig norsk finnes knapt som talespråk lenger. Engliseringen fores av reklame og næringslivets internasjonalisering. Også i Telenoret er engelsk standardisert som vårt 2. språk. Nynorsken har dårlige kår hos finansgutta. Og målfolket klager. Sofusen lærer mange nyord når han tilfeldigvis hører radiosportens journalister. Siste skrik derfra var en håndballreportasje hvor stjerne-spilleren "ble benket" etter få minutter. Var han for mager og krokete og måtte rettes ut, som vi sier når vi benker spiker? Eller skulle han vært banket, men ble offer for talefeil?

Dagbladet fikk gjennomgå som sonoffer for Mohammedkrenking. Mange er sterke i troen, andre i tvilen. Tryggest er det å slå en strek over hele saken og sette punktum. Det stunder mot påskefri og langhelg. Godt for folket, verre for påskelammet, halalslaktet eller ikke. Uansett, lag din egen høytid av påskedagene – uten egenmelding.

30 - ÅRSJUBILEUM I KRISTIANSUND TELEPENSIJONISTFORENING

Tekst: Peder Kristian Sæther

Ruth Honningsvåg og Gunveig Stensønes

Stor stemning rundt bordet. Fra venstre: Gunveig Stensønes, Haldis Nilsen, Solveig Rasmussen, Eli Grødal Hansen, Gunvor Dyrnes, Gerd Ohr, Peder Kristian Sæther og Norunn Godø.

Nå har vår lokalforening i Kristiansund endelig fylt 30 år. Jubileumsfesten ble holdt på Grand Hotell med stor stemning, god mat og drikke.

Gerd Ohr, som har ledet vår forening i mange år, hadde laget et flott sammendrag over foreningens historie, og underholdt oss med denne til flittige kommentarer fra tilhørerne. Hun fortalte om den første spede begynnelsen våren 1979 med deltakelse fra "hele" gamle Kristiansund teleområde til foreningen ble stiftet 25. oktober samme år.

Blant de som deltok på møtene i 1979 var også en av dagens medlemmer. Dette var Ruth Honningsvåg. Hun fikk en hyllest for sin store og langvarige iver for telepensjonistforeningen.

Gerd fortalte også om at medlemstallet som ved siste årsskiftet lå på 75, hadde vært opp i nesten 90 i midten av 80-årene. I de siste årene hadde medlemsmassen minsket gradvis, men etter at vi fikk fem nye medlemmer siste år, håper vi at tendensen muligens snur, og vi vil gjøre flere utspill for å verve flere medlemmer i tiden som kommer. 32 feststemte medlemmer var tilstede på jubileumsarrangementet.

Forbundskontoret var representert ved sekretær Kjell Ivar Tangen. Han hadde med hilsning og gave fra styret i Oslo og han fortalte litt om forbundskontorets mange gjøremål.

*To av foreningens eldste og aktive medlemmer.
Fra venstre: Else Afseth og Jorunn Hoem*

*Forbundssekretær Kjell Ivar Tangen og
lokal leder Alfhild Haavde*

*Ved nærmeste bord sitter Bjørn Dagfinn Henden,
Jorun Andresen og Aase Solli-Sæther*

Årspremie for oppmøte på medlemsmøter i Gjøvik.

VERVE- KAMPANJEN ER I GANG

Vervekampanjen som startet 1. januar er forhåpentligvis kommet godt i gang rundt omkring i lokalforeningene. Det er fortsatt mange pensjonister som ikke har sluttet seg til noen forening, så potensialet for nye medlemmer er så absolutt til stede. Det er bare et spørsmål om å få fortalt ikke-medlemmene om hvilke fordeler de har ved å være medlem.

Fra "vervegeneralen" Anni Milward har vi mottatt følgende hvor hun beretter om hva de gjør i foreningen på Gjøvik for å motivere sine medlemmer til å delta aktivt:

UTGIFTER TIL INNTEKTS ERVERVELSE

Finanskrisen gir vel ikke telepensionistenes foreninger de helt store problemene, men det kan jo være at gamle utfordringer følger med over i det nye året, og tidvis gjør at noen av styrene får brynet seg på nesten "røde tall". I tillegg har vi verveåret og spørsmål om hvordan vi skal få rekruttert inn flere medlemmer, samtidig som vi ønsker å opprettholde et godt sosialt og meningsfullt samvær for de medlemmene vi allerede har. Med andre ord står de fleste av oss ovenfor flere viktige valg i det dette året.

Nå er situasjonen lik for alle foreningene, men i oppsummeringen av det gamle året, kan det jo være at vi vil prøve noe nytt, eller at vi velger å opprettholde de tiltakene som ga tidligere suksess. Hovedsaken er at vi hver på vår måte når de målene vi har lagt for året. Telepensionistene på Gjøvik viderefører noen av tiltak-

ene vi iverksatte for to år siden, og for tredje gang har vi årspremier og premie for oppmøte i 2010. For vår del har dette gitt oss en kjærkommen attåtinntekt, som igjen bidrar til at vi blant annet kan sponse være medlemmer på turer. Premiene virker særdeles inspirerende på lommebøkene, de bretter seg ut og står på vidt gap i hvert medlemsmøte i iveren etter å vinne noen av premiene. Trekningen foregår på julebordet ved årets slutt!

Selv om Gjøvik sier seg godt tilfreds med oppslutningen på våre møter, tror vi at premien for oppmøte bidrar til å øke eller opprettholde et stabilt framsmøte.

Vi har vår egen liste med avkryssing for hver enkelt som møter opp. Excel gir oversikt over årets møter, og det enkelte medlem krysser seg ut for hvert møte. Glemmer møtelederen å sende lista rundt, blir den etterlyst med en myndig røst!!

Oppmøte fire ganger eller mer kvalifiserer til å bli med i trekningen som også skjer på julebordet.

Hos oss er håndbroderte produkter populære, men typen produkt/premie kan jo med hell tilpasses lokale forhold.

Vi anbefaler våre kolleger å prøve på et slikt opplegg og garanterer at dette resulterer i utgifter til inntekts ervervelse. I tillegg gir dette et godt grunnlag for både felles gleder og spenning hele året!

*Med optimistisk hilsen
Anni Milward, leder Gjøvik*

VI VIL HA DIN HISTORIE

I samarbeid med Norsk Telemuseum vil forbundet sette i gang et arbeid med å samle "telehistorier". Intensjonen er å få så mange som mulig til å fortelle sin spesielle historie fra sitt yrkesaktive liv i Telegrafverket/Televerket/Telenor.

Blant flere tusen telepensjonister, hvor mange av dem har tilbrakt hele, eller store deler av sin yrkeskarriere i Telegrafverket/Televerket/Telenor, skjuler det seg utrolig mye historie. Mange av disse har tjenestegjort innenfor områder/yrker som ikke lenger finnes verken i, eller utenfor Telenor i dag, for eksempel telefon-/telegrafekspedisjon, budtjeneste, automattjeneste m.m. Det er derfor spesielt viktig å få historier fra disse. Både Telemuseet og forbundet er opptatt av at så mye som mulig blir fortalt og nedskrevet.

Vi oppfordrer derfor alle som måtte ha en historie, å fortelle denne. Det kan være en morsom, en dramatisk eller en helt ordinær historie som andre kan ha interesse av å høre eller lese.

Ta kontakt med din lokale forening og "registrer" deg som historieforteller, så skal vi komme tilbake til deg for å få historien satt på trykk.

I 1980, da Televerket fylte 125 år, ble det samlet en del historier i en bok med tittelen "Telefolk forteller". Det er også gitt ut andre bøker som beskriver forhold og historier fra og om Telenor. Her finnes historier som mange tidligere ansatte har bidratt med, men vi tror det finnes mye mer å hente spesielt blant dagens pensjonister. Det vil være synd hvis dette historiske materiale skal gå tapt for ettertiden. Derfor er oppfordringen: Bli med å bidra til at gode historier blir kjent og bevart.

Vi vil også gjengi gode historier her i "Telepensjonisten", men tanken er at alle historier som blir fortalt skal samles i en eller annen form.

Som et eksempel på en god historie, gjengir vi en som er tatt med i "Telefolk forteller", men som opprinnelig sto i Telegrafbladet i 1910. Historien har overskriften **OVERGREP**:

I Trondhjem har damerne et garderoberum, hvis vindu vender ut til byens "strøk" – Nordre gate. For at forebygge, at nogen av damerne muligens skulde gi seg til at se ut av vinduet og derved forsømme sine tjenestlige pligter, har Inspektøren latt vinduet tilspigre og latt indsette i vinduene mønstret entredørglas istedenfor almindelig vindusglas.

Det skal forresten undre mig om ikke Inspektøren har traadt sundhedsforskrifterne vel nær. Ikke bedre enn jeg vet, paabyder disse, at i ethvert rum, der er bestemt til opphold for mennesker, skal vinduene kunde aapnes.

I dette garderoberum kokes det to ganger om dagen kaffe, chokolade osv. og ventilasjonen foregaar med en vifte. Man retter herigjennem en appel til styrelsen om at foranstalte rummet satt i ordentlig stand igjen og at forbyde den slags overgrep for fremtiden.

I Trondhjem pleide nogle av byens bryggerier at sende telegraf og telefonpersonalet til jul noget øl som present. Dette har Inspektøren forbudt. Med hvilken ret? Naturligvis uten spor av ret. Atter et overgrep. Han kunde til nød ha forbudt at sligt blev sendt til Telegrafkontoret, men forbyde det aldeles – nei.

Historien er undertegnet med signaturen Hoho

En annen morsom historie er følgende som i sin tid ble fortalt av Einar Solem, Steinkjer:

Det var i den tida da telefonen ennå var et forholdsvis nytt element ute på landsbygda. Som oftest var det abonnentene sjøl som sørget for linjeleggingen, og det var vel ikke alltid at den ble utført forskriftsmessig. Her var brukt det som var for hånda, som trær, gjerdestolper, hesjestaur og lignende, og når den tid kom at disse hadde sett sine beste dager, og falt til jorden, ble også som oftest linjetråden liggende på bakken. Forbindelsen var da sånn noenlunde likevel.

Men så var det en dag at det kom inn melding om at en abonnent hadde mistet forbindelsen, og feilretter ble sendt ut. Etter mye leting ble feilen funnet og rettet, og da han vendte tilbake skrev han i rapporten som feilårsak: "Kuskjitt på linja."

DEKKOPERASJON SOM FORSIKRINGSINSPEKTØR

I året som gikk ble det viet stor oppmerksomhet om motstandsbevegelsen under siste verdenskrig. Gjennom både film og litteratur er vi blitt kjent med de fleste "operasjoner" som nordmenn deltok i for å svekke okkupasjonens arbeid. Derimot er det kommet lite fram i media hvor de antefolkforholdt seg til situasjonen dengang. Mange telefolk gjorde en prisverdig og til tider farefull innsats, men få av dem har berettet sin historie. Odd Sandvei var aktiv tillitsvalgt i TMLF både før og etter krigen, og hadde til sammen 35 års ansiennitet som tillitsvalgt. I forbindelse med TMLF's 70-årsjubileum skrev Odd Sandvei denne historien fra tiden under andre verdenskrig:

Det er spesielt en sak som jeg tror jeg er alene om å kjenne helt ut, som jeg mener TMLF's ledelse bør få litt nærmere kjennskap til, før det er for sent, da det inngår som en del av forbundets historie, og gir et glimt av medlemmenes aktivitet i en vanskelig tid. Man kan med jevne mellomrom lese i avisene om Statsbanens og Postverkets positive innsats under okkupasjonstiden, men lite eller ingenting om Telegrafverket. Og likevel er det en kjensgjerning at det ble etablert hemmelige telegraflinjesamband fra kystbyene inn til Oslo i 1942, samband som fungerte og var intakt til krigens slutt. I tilknytning til det som berettes her, gjengis et resym om sambandene, skrevet i 1951:

Høsten 1942 fortalte sekretær Dagfinn Steinskog at det var meget ønskelig å få i stand et godt forgrenet og sikkert sambandsnett pr. linje, og jeg ble spurt om jeg kunne tenke meg å reise rudnt og skaffe kontakter og få sambandet i sving. Hovedstasjonen for sambandet skulle være i Oslo. Det ble diskutert i hvilket offisielt oppdrag og hvilken offisiell stilling jeg burde ha for å få de nødvendige grensepass for å kunne reise mest mulig fritt omkring. Sekretær Steinskog hadde et par forslag, som jeg ikke fant å kunne godta, da jeg mente at jeg kunne ordne det på en sikrere måte selv. Jeg fikk i stand en ordning slik at jeg reiste som inspektør for et forsikringselskap i Oslo. Det er sannsynlig at det var bare Steinskog som visste dette.

Sambandet måtte nødvendigvis bygges opp ved hjelp av transmisjonsteknikere på de forskjellige stasjoner, da disse var de eneste tjenestemenn som hadde oversikt over linjenettet, og som hadde sjanser for ukontrollert å kunne disponere linjene og apparatene. Det første og viktigste ledd i sambandet var Oslo st. Etter diskusjon med de teknikerne ved Oslo stasjon som sa seg villig til å være med, ble retningslinjer for sambandet fastlagt. En måtte ha entydig fremgangsmåte for å komme i kontakt med den (de) rette funksjonær(er) på stasjonen og entydig ekspedisjonsmåte for avvikling av meldinger. Etter at dette var avgjort, ble det gjort avtale med en tekniker i Drammen, fullmektig Fjeld, som ble kalt inn til Oslo, og som var villig til å delta. Det ble også uten hell forsøkt å skaffe kontakt i Hønefoss. Etter at alt var klart for Oslos vedkommende, kunne jeg starte på turen rundt i landet. Planen var å reise helt til Hammerfest og muligens til Kirkenes, men ellers måtte en la forholdene på mange måter avgjøre reiseruten.

Det var den gang nokså lett å få vestgrensepass, men pass for østgrense måtte utstedes på Victoria Terrasse, av tyskere, og det vakte en viss mistanke når en skulle for nær den svenske grense, og det ble gitt uttrykk for dette av den tyske funksjonæren som utstedte østgrensepasset. Turen gikk til Arendal, Kristiansand, Flekkefjord, Stavanger,

Haugesund, Bergen, Ålesund, Dombås, Trondheim, Bodø, Fauske, Narvik, Tromsø, Harstad, Sandnessjøen, Mosjøen og tilbake til Oslo om Trondheim. Det ble skaffet kontaktmann og gitt de nødvendige instruksjoner på alle de ovennevnte steder, unntatt Haugesund og Dombås. Det var særlig havnebyene det var viktig å få samband med. Det ble senere ordnet med kontakt med Haugesund fra Stavanger, og en fant det ikke nødvendig å blande Dombås inn. Ved avreisen fra Narvik var det meningen å bli med buss helt til Hammerfest, men på turen ble det gitt beskjed at veien til Finnmark var stengt av snø, så jeg fortsatte til Tromsø. Det var så tanken å få båttilighet til Hammerfest, men hurtigrutene var innstilt og båttrafikken, ved hjelp av skøyer, var så minimal og lett gjennomskiktig at en fant risikoen større en fordel, og reisen ble oppgitt. Teknikersjefene i Narvik og Tromsø ville i samarbeid søke å få den nødvendige kontakt i stand pr. linje med Hammerfest. Reisen begynte i oktober og sluttet i desember 1942.

Som mangeårig tillitsmann og etter deltagelse på to landsmøter, kjente jeg de fleste tillitsmenn, bestyrere og teknikere på de stedene jeg besøkte, og fikk dermed god støtte i mitt oppdrag. Da dette er over 30 år siden, er de fleste deltakere sluttet eller helt borte, så det er kanskje ikke rettferdig å nevne navn, men noen bør likevel trekkes frem:

I den viktige stasjonen Tromsø ble Styrvold kontaktmann, i Narvik, Bakken (senere bestyrer i Hamar), i Harstad, Eliassen (senere bestyrer i Lillestrøm), i Bodø, Haldorsen (senere impregneringsstasjonen i Lillestrøm). Nevnes bør også bestyrer Rockseth i Sandnessjøen. Som mangeårig ordfører skaffet han meg gode kontakter. Som tegnet forsikringer og styrket mitt alibi for reisen. I Oslo ble Berntzen, Berg og Eugen Iversen hovedkontaktmenn. Hvor mange teknikere som ellers deltok kjenner jeg ikke til, da hovedkontaktmennene selv valgte ut sine medarbeidere ved stasjonene.

Ved tilbakekomsten til Oslo i desember 1942, ble sambandene og systemet testet og virket tilfredsstillende. De hemmelige telegraf-samband var etablert og oppdraget utført.

Det var stor nervøsitet da Steinskog ble arrestert i 1943, og igjen da jeg havnet på Grini høsten 1944, men det viste seg å være av andre grunner. På Grini kom jeg på samme brakke hvor Stabell-Hansen (formann i flere år i Vestafjeldske krets av TMLF) var kalfaktor (på kjøkkenet), Det var til stor trøst og hjelp i den første vanskelige tiden. Senere kom jeg på utekommando i Madserud allé, Sverre Brataas var i samme kommando, og som telefontekniker fikkset han en telefon slik at vi kunne ringe uforstyrret til byen, så det var mulig å holde kontakten med hjemmet, kolleger og tillitsmenn. Det siste var ikke det minst viktige ettersom det klart gikk mot slutten, og tiden for gjenoppbygging av forbundet nærmet seg.

Mine 35 år som tillitsmann begynte i Østafjeldske krets i 1935 og fortsatte i hovedstyret fra 1936 til 1955. Samme år ble jeg av hovedstyret oppnevnt som TMLF's mann i Ustedalenstyret, hvor jeg deltok til vinteren 1973.

Da jeg som fungerende formann, sammen med resten av hovedstyret, ble avsatt høsten 1941, for å ha oppløst forbundet, var regelmessig stønad ikke kommet i stand. Av økonomiske grunner fant jeg derfor å måtte leie bort min relativt nye og dyre leilighet til en kvinnelig kollega og hennes mann. Først i 1948 fikk jeg leiligheten min tilbake etter rettssak.

LANDSSTYRET

Odd-Kåre Kvalheim (forbundsleder)

Anni Milward (nestleder)

Ragnhild Møklebust (kasserer)

Kjell Ivar Tangen (sekretær)

Nils Bøe (styremedlem)

Wenche Fahsing (styremedlem)

Bjarne Ulvang (styremedlem)

Else-Marie Kvelland (styremedlem)

Berit Olafsen (styremedlem)

FORENINGSNUMMER OG ADRESSER

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSIJONISTFORENING

Her møter du venner og kolleger og oppfrisker gamle minner.

ARENDAL	Finn Egil Halvorsen	Lensmannsvn. 23	4815 Saltrød	37 03 08 26	952 58 324	tparendal@telepensjonistene.no
BERGEN	Roy Knag Jæger	Postboks 7150	5020 Bergen	55 56 33 33	915 38 870	telepens@frisurf.no
BODØ/SALTEN	Gerd Blomstrand Kristensen	Tjeldberget 11/LE 301	8012 Bodø	75 58 11 68	416 95 790	tpbodosalten@telepensjonistene.no
DRAMMEN	Odd Nålby	Tors vei 48 B	3040 Drammen	32 81 00 25	480 04 841	oddnalby@broadpark.no
GJØVIK	Anni Milward	Rudslåtten 9	2830 Raufoss		905 79 297	tpgjovik@telepensjonistene.no
GLÅMDAL	Jan H. Andreassen	Blomstervn. 37	2208 Kongsvinger	62 81 59 40	915 56 223	tpglaamdalen@telepensjonistene.no
GUDBRANDSDAL	Åse Nordnes	Fryrvn. 10	2670 Otta	61 23 04 98		
HAMAR	Kåre Garmager	Myrveien 3	2320 Furnes	62 35 00 70	905 99 702	tphamar@telepensjonistene.no
HARSTAD OG OMEGN	Elisabeth Markussen	Utsikten 18	9406 Harstad	77 01 79 76	957 70 128	komark@hlink.no
HAUGESUND	Arne Fosse	Hervikvn. 10 D	5521 Haugesund	52 71 65 50	915 98 057	tphaugesund@telepensjonistene.no
HELGELAND	Oddvar Ulvang	Askeladdveien 25	8800 Sandnessjøen	75 04 30 16	413 33 665	oddvar.ulvang@c2i.net
KRISTIANSAND	Kjell Moy	Seljeveien 29	4622 Kristiansand	38 01 16 81	478 29 780	telepensjonist.ch@gmail.com
KRISTIANSUND	Alfhild Haavde	Hauggt. 23	6509 Kristiansund N	71 67 54 12	952 46 622	tpkristiansund@telepensjonistene.no
LARVIK	Berit Olafsen	Øvre Bøkeligt. 48	3256 Larvik	33 11 74 44	950 27 230	tplarvik@telepensjonistene.no
LEVANGER	Sigrun Moe	Rognhaug	7600 Levanger	74 08 13 62	947 29 189	
LILLEHAMMER	Arne Fauskrud	Hamningen 8	2618 Lillehammer	61 25 42 96	976 90 120	tplillehammer@telepensjonistene.no
LILLESTRØM	Aud Marwell Myrvang	Sundg. 20	2081 Eidsvoll	63 96 45 54	909 86 580	tplillestrom@telepensjonistene.no
LOFOTEN	Kjell Tetlie	Postboks 2	8309 Kabelvåg	76 07 83 12	911 79 473	ktetlie@online.no
MOLDE	Annbjörg Megard	Øivindsveg 32	6429 Molde	71 25 32 77	452 05 836	tpmolde@telepensjonistene.no
NAMSOS	Randi Langås	Præriev. 5B	7800 Namsos	74 40 57 42	916 15 738	randi.langas@ntebb.no
NARVIK OG OMEGN	Åse Håkonsen	Arbeiderv. 101 A	8516 Narvik	76 94 35 84	970 46 829	
OSLO	Dagfinn Husmo	Slalomveien 3B	1410 Kolbotn		906 35 850	tposlo@telepensjonistene.no
RINGERIKE	Halvard Solberg	Krokenvn. 16	3515 Hønefoss	32 12 27 09	924 23 634	tpringerike@telepensjonistene.no
SANDEFJORD	Reidun Sandbu	Sjøstrand 6	3209 Sandefjord	33 47 30 44	478 77 369	resttele@hotmail.com
SENTRALE ENHETER	Magnhild Sletbak	Fossumhavene 58	1359 Eiksmarka	67 14 41 77	911 58 215	tpsentraleenheter@telepensjonistene.no
SKIEN	Elsie Marit Hansen	Høyania 23B	3728 Skien		472 85 760	tpskien@telepensjonistene.no
SOGN OG FJORDANE	Oliv Ottesen	Skjæret 27	6800 Førde	57 82 14 87	412 78 159	tpsognogfjordane@telepensjonistene.no
STAVANGER	Marit Torkildsen	Regimentvn. 80	4045 Hafrsfjord	51 55 16 66		telep-sg@online.no
STEINKJER	Kirsti Leiros	Muusøra 3F	7670 Inderøy		917 63 045	tpsteinkjer@telepensjonistene.no
TROMSØ	Anne-Berit Aune	Utsikten 78	9018 Tromsø	77 67 51 00	905 77 274	tptromsoe@telepensjonistene.no
TRONDHEIM	Ole J. Sandbekkhaug	Anton Bergsv. 38	7099 Flatåsen	72 84 98 02	413 31 948	tptrondheim@telepensjonistene.no
TØNSBERG	Inger Heldal Anderson	Ospebakken 7	3153 Tolvsrød	33 33 02 94	906 09 101	tptonsberg@telepensjonistene.no
VALDRES	Astri Jodalen	Øvre v. 43	2900 Fagernes	61 36 00 59	482 39 258	tpvaldres@telepensjonistene.no
ØSTFOLD	Hans Krugerud	Vesthellinga 60	1526 Moss	69 26 69 90	958 38 088	tpostfold@telepensjonistene.no
ÅLESUND	Helge Haram	Olivermarka	6260 Skodje	70 27 51 30	908 51 360	tpaalesund@telepensjonistene.no

JULEKAFFE PÅ TELEMUSEET I TROMSØ

Kanskje litt i seneste laget, men redaktøren velger å ta med denne korte reportasjen fra Tromsø som et bevis på at det foregår mange hyggelige og verdifulle sosiale tilstelninger rundt omkring i lokalforeningene.

Roar A. Johannessen i Tromsø har sendt oss dette:

17. desember arrangerte vi julekaffe for 9. året på rad, i Telemuseets 15-årige historie.

Det blir alltid trangt rundt bordene i salongen med rundt 30 telepensjonister som ønsker å delta i denne årlige tradisjonen.

Det ble servert snitter og rundstykker sponset av Norsk Telemuseum. Evald Lindgård kjøpte inn kaffen og maten og Erling Lundberg og Roar A. Johannessen bidro til arrangementet for øvrig. I tillegg stilte fire av våre damer til organiseringen rundt bevertningen.

Det ble en hyggelig førjulsstund med julesanger og historier i dette sosiale treffet hvor praten gikk livlig. I tillegg ble det vist en film fra den siste rikstelefonstasjonen.

Evald Lindgård ble overrakt ei julestjerne som takk for dette tradisjonsrike treffet.

Sosialt samvær i Tromsø

Han kvitterte med å røpe at han nå ønsket å bli pensjonist i en alder av 82 år, og at nå fikk yngre krefter overta. (Kjenner vi Evald, vil han nok fortsatt bruke noe av sin energi på telemuset i Tromsø. Red.anm.)

Det blir vel ei råd med julekaffen til neste år også.

LANDSSTYRET/REDAKTØRER

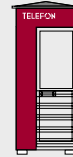
LEDER	Odd-Kåre Kvalheim	Anders Sandvigs g. 18	2609 Lillehammer	61 25 82 01	900 21 534	okvalh@online.no
NESTLEDER	Anni Milward	Rudslåtten 9	2830 Raufoss	61 19 10 54	905 79 297	annimilw@online.no
SEKRETÆR	Kjell Ivar Tangen	Lutvannsv. 4	0676 Oslo	22 30 72 29	456 14 158	siftang@yahoo.no
KASSERER	Ragnhild Møklebust	Ekravn. 7C	0756 Oslo	22 50 38 19	917 53 220	ragmoek@online.no
STYREMEDL.	Nils Bøe	Tjeldberget 11/LE 301	8012 Bodø	75 58 11 68	412 94 159	nils.boe@c2i.net
	" Wenche Fahsing	Niels Bjørums gt. 38B	7800 Namsos	74 27 14 17	958 658 51	
	" Bjarne Ulvang	Myrholtet 242	5142 Fyllingsdalen	55 16 38 65	416 12 005	audnulva@online.no
	" Eva-Marie Kvelland	Vekterv. 73	0681 Oslo	22 19 76 90	975 09 729	evamar@online.no
	" Berit Olafsen	Øvre Bøkeligt. 48	3256 Larvik	33 11 74 44	950 27 230	olafsenberit2@hotmail.com
VARAMEDL.	Dagunn Klakegg	Elvevegen 5	6800 Førde	57 82 14 21	416 69 849	daklakeg@online.no
	" Ingvar Kallevik	Astrids vei 31	4633 Kristiansand S	38 09 13 34	901 65 520	ingsikal@online.no
	Jan H. Andreassen	Blomstervn. 37	2208 Kongsvinger	62 81 59 40	915 56 223	janhandreassen@yahoo.no
REVISOR	Edgar Roli	Krokusv. 30	1475 Finstadjordet	67 90 27 04	951 58 120	
	" Sigrid Ranheim	Krokveien 13	1481 Hagan	67 06 18 95	909 25 624	sigrra@online.no
VARAREV.	Kitty Fossum	Østaveien 60	1476 Rasta	67 90 16 87	911 95 947	kitty.fossum@getmail.no
REDAKTØR						
TELEPENJONISTEN	Viggo Bj. Kristiansen	Solbråtanvn. 44A	1410 Kolbotn	66 80 55 25	908 34 347	vbkristi@online.no
REDAKTØR	Hans Karsten					
NETTAVISEN	Karlsen	Bruket 4P	1621 Gresvik	69 32 72 27	905 45 712	hakaka@online.no

Telepensjonistenes Landsforbund • Postadresse 1331 Fornebu • Besøksadresse: Kongensgt. 8, Oslo.

Telefon 22 77 69 52 • Telefaks 22 77 69 55.

E-post: kon.telepensjonistene@telenor.com • Nettside: www.telepensjonistene.no

Program Våren 2010

norsk
telemuseum

April

1.-5. april

Kl. 1300
Kl. 1400
Kl. 1500 - 1600

Bit for bit – en bildekonkurranse
Elektromagnetisk vandring
Bokstelefonverksted – dekorer din egen bokstelefon.
Roboten Isak prater med barna. Spør en veileder om når han er ute og går

10. - 11. april

Kl. 1300
Kl. 1500 - 1600

Elektromagnetisk vandring .
Bokstelefonverksted – dekorer din egen bokstelefon.
Roboten Isak prater med barna. Spør en veileder om når han er ute og går

17. - 18. april

Samme program som 10- - 11. april

24. – 25. april

Kl. 1200 - 1700

Kl. 1300 - 1500

Kl. 1500

Mobiltelefonens utvikling. Vi viser dere et stort utvalg av mobiltelefoner fra vårt magasin fra 1956 og fram til i dag. Fagfolk forteller deg historien. Prøv å klatre i en telefonstolpe. Telemontører hjelper deg. Du må være minst 130 cm. Høy.
Elektromagnetisk vandring. Roboten Isak prater med barna.

29. april

Kl. 1900 - 2300

Senkveld – i samarbeid med Teknisk museum for deg som er gammel nok til å gå på pub og ung nok til å leke.
(se våre nettsider for oppdatert program)

Mai

5. mai

Kl. 1400

Åpning av utstillingen Oslotelefonen 1880-2010.
Flotte bilder og historier kan oppleves.

Hver helg i mai og juni:

Kl. 1200
Kl. 1300
Kl. 1400

Elektromagnetisk vandring
Bit for bit – en bildekonkurranse
Bokstelefonverksted – dekorer din egen bokstelefon.
Roboten Isak prater med barna. Spør en veileder om når han er ute og går.

